

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/202/2017
Identifikačné číslo spisu:	7192898779
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7192898779.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne X.. C. S., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v Z., Q. XX/BX, v dovolacom konaní zastúpenej Steiner & Associates s.r.o., so sídlom v Košiciach, Plávková 2, IČO: 36 864 081, za ktorú koná JUDr. Pavel Šteiner, konateľ a advokát, proti žalovanému X.. E. R., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v Z., Q. X, v dovolacom konaní zastúpenému GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kováčska 53, IČO: 36 730 564, za ktorú koná JUDr. Adrián Graban, advokát a konateľ, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Košice I, pod sp. zn. 34C/197/1992, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 11. mája 2017, sp. zn. 2 Co/260/2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 11. mája 2017, sp. zn. 2Co/260/2016 a rozsudok Okresného súdu Košice I z 5. novembra 2015 č. k. 34C/197/1992 - 369 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I rozsudkom z 15. marca 2010 č. k. 34C/197/1992-267 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že do vlastníctva žalobkyne prikázal hnuťelné veci, resp. ich zostatkové hodnoty v sume 411,64 eur a hodnotu členského podielu v Stavebnom bytovom družstve II Košice v sume 68.800 eur a do vlastníctva žalovaného prikázal hnuťelné veci, resp. ich zostatkové hodnoty spolu v sume 2.288,09 eur. Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 33.844,175 eur na vyrovnanie podielov v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku. T. uložil povinnosť v lehote 3 dní zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet prvostupňového súdu súdny poplatok v sume 1.430 eur a povinnosť zaplatiť štátu trovy, ktoré platil, a to každému v sume 373,83 eur. Vychádzal zo zistenia, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len „BSM“) zaniklo dňom 4. apríla 1989 a že na jeho vyporiadaní sa účastníci nedohodli. K vyporiadaniu členského podielu v bytovom družstve uviedol, že podľa ustálenej judikatúry, ak manželom za trvania manželstva vzniklo nielen právo spoločného užívania družstevného bytu, ale aj spoločné členstvo v bytovom družstve, potom hodnota členských práv a povinností spojených s užívaním tohto bytu je spoločnou majetkovou hodnotou manželov, ktorú je potrebné v rámci BSM vyporiadať. K oceneniu členského podielu uviedol, že sudy pôvodne prihliadali v rámci vyporiadania BSM k jeho zostatkovej hodnote, ktorej výšku zisťovali ku dňu zániku BSM. Členský

podiel sa však stal legálnym predmetom obchodu, z ktorého dôvodu súdna prax pri určovaní jeho ceny vychádza z trhovej hodnoty. Dospel preto k záveru, že aj v danom prípade, pri stanovení ceny členského podielu je treba vychádzať z jeho trhovej hodnoty (cena, ktorú by bolo možné dosiahnuť za prevod členského podielu v družstve v rozhodnej dobe a mieste) zisťovanej ku dňu rozhodovania súdu o vyporiadaní BSM, avšak podľa stavu veci v čase zániku BSM. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p. a § 148 ods. 1 O. s. p.

2. Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 27. januára 2011 sp. zn. 4 Co 180/2010 na odvolanie žalobkyne rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Stotožnil sa s uvedeným právnym názorom súdu prvého stupňa.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 28. mája 2013 sp. zn. 6 MCdo 18/2011 rozhodujúc o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci v otázke okamihu, ku ktorému má byť vykonané ocenenie členského podielu v bytovom družstve v rámci vyporiadania BSM. Stotožnil sa s generálnym prokurátorom v tom, že pokiaľ je predmetom vyporiadania členský podiel v bytovom družstve, ktorý už pripadol na základe rozhodnutia súdu iba jednému z manželov ako výlučnému členovi družstva (v danej veci žalobkyni), pri jeho oceňovaní nemožno vychádzať z ceny tohto podielu v dobe jeho vyporiadania, ale je potrebné zisťovať obvyklú cenu tohto podielu v dobe zániku spoločného nájmu družstevného bytu a spoločného členstva rozvedených manželov v družstve. Uviedol, že tu treba rozlíšiť odlišnú povahu obsahu konštitutívnych účinkov rozhodnutia súdu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov pri hnutelných veciach a pri vyporiadaní členského podielu v stavebnom bytovom družstve. Zatiaľ čo pri rozhodovaní o hnutelných veciach sa až právoplatnosťou rozsudku o vyporiadaní BSM, ktorý má konštitutívne účinky, stáva jeden z bývalých manželov výlučným vlastníkom takýchto vecí, v prípade členského podielu v bytovom družstve jeho majetkovú hodnotu získava rozvedený manžel už právoplatnosťou rozsudku, ktorým súd rozhodol o zrušení práva spoločného užívania družstevného bytu a spoločného členstva a o určení, ktorý z rozvedených manželov bude naďalej ako člen družstva byt užívať. Predmetom BSM sa tak stáva len nevyporiadaný majetkový nárok toho z rozvedených manželov, ktorý sa nestal členom družstva. Výlučný člen družstva môže členským podielom ako majetkovou hodnotou disponovať a to už okamihom zrušenia spoločného členstva v družstve. V tomto okamihu je už jasné, aká majetková hodnota sa dostala v dôsledku zrušenia spoločného členstva jednému z bývalých manželov, a rovnako je zrejmé, o čo sa majetok druhého zmenšil. Pri oceňovaní členského podielu v bytovom družstve v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva treba preto vychádzať zo stavu (stavu družstevného bytu) i obvyklej ceny tohto podielu v dobe zániku spoločného nájmu družstevného bytu a spoločného členstva rozvedených manželov v družstve.

4. Keďže v preskúmvanej veci bolo nesporné, že právo spoločného užívania družstevného bytu, nachádzajúceho sa v Z., na M. Y. Č.. XX, na prvom poschodí, číslo bytu 1 a spoločné členstvo účastníkov v družstve bolo zrušené rozsudkom Mestského súdu v Košiciach z 15. mája 1989 sp. zn. 20 C 425/1989-7 a za ďalšiu užívateľku bytu ako členka družstva bola určená žalobkyňa, právoplatným 31. októbra 1989, týmto okamihom prešli členské práva a povinnosti v bytovom družstve na žalobkyňu a od tohto momentu bolo zrejmé, o čo sa majetok žalobkyne zvýšil a o akú hodnotu sa majetok žalovaného znížil. Odvolací súd (okresný súd) mal preto z hľadiska relevantného času pre ocenenie zisťovať hodnotu majetkového nároku žalovaného k 31. októbru 1989 a nie v čase vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

5. Okresný súd Košice I následne po zrušení jeho rozsudku uznesením krajského súdu rozsudkom z 5. novembra 2015 č. k. 34C/197/1992 - 369 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal hnutelné veci a zostatkovú hodnotu členského podielu v sume 1.286,54 eur, do výlučného vlastníctva žalovaného hnutelné veci v hodnote 2.288,09 eur a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielov sumu 118,38 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň rozhodol o zaplatení súdneho poplatku a o náhrade trov konania. Pokiaľ ide o rozhodujúci čas pre ocenenie členského podielu v bytovom družstve súc viazaný právnym

názorom vysloveným v zrušujúcom uznesení najvyššieho súdu, resp. krajského súdu zisťoval hodnotu tohto podielu v čase zániku spoločného nájmu družstevného bytu a spoločného členstva rozvedených manželov v družstve. Pri stanovení ceny členského podielu vychádzal zo zostatkovej hodnoty tohto podielu.

6. Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 11. mája 2017 sp. zn. 2Co/260/2016 rozsudok súdu prvej inštancie okrem výroku, ktorým bolo vyslovené, že o náhrade trov štátu súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku vo veci samej potvrdil a rozhodol o náhrade trov konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav veci, z ktorého vyvodil aj správne právne závery. V celom rozsahu sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozsudku. Skonštatoval, že súd, ktorému bola vec zrušená a vrátená na ďalšie konanie, je povinný riadiť sa právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v zrušujúcom rozhodnutí. Keďže po rozhodnutí dovolacieho súdu nedošlo k zmene skutkových zistení, bolo potrebné právny názor dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci rešpektovať.

7. Uvedený rozsudok krajského súdu napadol včas podaným dovolaním žalovaný z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 C. s. p.). Podľa dovolateľa rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c) C. s. p.). Za otázku zásadného významu považoval, či pri oceňovaní členského podielu v bytovom družstve v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva treba vychádzať z obvyklej ceny tohto podielu v dobe zániku spoločného nájmu družstevného bytu a spoločného členstva rozvedených manželov v družstve alebo v dobe, keď sa rozhoduje o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Dovolací súd pristupuje k riešeniu tejto otázky rozdielne, keď v uznesení z 28. mája 2013 sp. zn. 6 MCdo 18/2011 (vydané v tomto konaní) zaujal názor, že pri oceňovaní členského podielu treba vychádzať zo stavu a z obvyklej ceny tohto podielu v dobe zániku spoločného nájmu družstevného bytu a spoločného členstva rozvedených manželov v družstve, čo je v rozpore s právnymi názormi vyslovenými vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu. Poukázal pritom na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 110/2011, 7 MCdo 1/2011, 2 Cdo 8/2007, 3 Cdo 343/2014, ktoré vychádzali z právneho názoru, podľa ktorého aj členský podiel manželov v bytovom družstve je majetkovou hodnotou, ktorú treba vyporiadať v rámci BSM a pri jeho vyporiadaní treba vychádzať z cien zodpovedajúcich stavu v čase vyporiadania. Okrem toho odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, keď pri určení hodnoty členského podielu v bytovom družstve vychádzal zo zostatkovej hodnoty členského podielu a nie z ceny obvyklej. V tomto smere odkázal na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 29/2000, 3 Cdo 105/2007, 3 Cdo 88/2010 a na R 40/2002). Podľa dovolateľa predmetnú vec bolo potrebné právne posúdiť tak, že pri určení hodnoty členského podielu v bytovom družstve sa vychádza z trhovej ceny bytu (nie z jej zostatkovej hodnoty), ku ktorému sa predmetný členský podiel viaže a to v čase rozhodovania súdu o vyporiadaní BSM. Nevidel dôvod, aby v prípade členského podielu v bytovom družstve, došlo k porušeniu všeobecne uplatňovanej zásady, podľa ktorej pri vyporiadaní BSM sa prihliada na hodnotu vecí, práv a iných majetkových hodnôt v čase vyporiadania a nie v čase zániku BSM. Rozhodnutie najvyššieho súdu v tomto konaní bolo vydané v rozpore s rozhodovacou praxou iných senátov najvyššieho súdu. Navrhol preto, aby predmetná vec bola postúpená v súlade s § 48 C. s. p. prejednávajúcim senátom na rozhodnutie veľkému senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu s tým, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu bolo zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

8. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že rozhodnutie krajského súdu, ktorý v súvislosti s oceňovaním členského podielu v stavebnom bytovom družstve vychádzal z právneho názoru najvyššieho súdu, je vecne správne.

9. Senát 6 C najvyššieho súdu, ktorému vec pripadla v súlade s rozvrhom práce na prejednanie a rozhodnutie o dovolaní žalovaného, chcel pristúpiť k meritórnemu prieskumu dovolaním napadnutého rozhodnutia v právnej otázke, týkajúcej sa relevantného času pre ocenenie členského podielu v bytovom družstve v rámci vyporiadania BSM. Keďže pri svojom rozhodovaní dospel k právnemu názoru, ktorý znamená odklon od právneho názoru vysloveného v skorších rozhodnutiach iných senátov najvyššieho

súdu (napr. sp. zn. 4 Cdo 110/2011, 7 MCdo 1/2011, 2 Cdo 8/2007, 3 Cdo 343/2014) mal za to, že sú splnené zákonné podmienky pre postup v zmysle § 48 ods. 1 C. s. p. Vec preto postúpil na prejednanie a rozhodnutie veľkému senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu.

10. Veľký senát občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „veľký senát“) dospel k záveru, že v danom prípade nemal senát 6C splnené podmienky na postúpenie veci podľa § 48 ods. 1 C. s. p. a preto vrátil vec na prejednanie a rozhodnutie senátu 6C. Vychádzal pritom z názoru, podľa ktorého pre splnenie podmienky predloženia veci veľkému senátu je rozhodujúca existencia právneho názoru trojčlenného senátu (vysloveného v uznesení o postúpení veci veľkému senátu), ktorý je odlišný od právneho názoru, ktorý už bol vyjadrený v rozhodnutí iného senátu najvyššieho súdu. Pokiaľ už existuje rozhodnutie trojčlenného senátu najvyššieho súdu, vyjadrujúce odlišný právny názor už vyslovený iným alebo totožným trojčlenným senátom, nie je splnená zákonná podmienka uvedená v ustanovení § 48 ods. 1 C. s. p. V takomto prípade je naplnený dovolací dôvod podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p. a riešenie právnej otázky, ktorá je rozhodovaná dovolacím súdom rozdielne a rozhodnutie vo veci prináleží trojčlennému senátu najvyššieho súdu.

11. Senát 6C najvyššieho súdu vychádzajúc z uvedených záverov veľkého senátu po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel pritom k záveru, že dovolanie dovolateľa je podľa § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p. prípustné a treba ho považovať sčasti aj za dôvodné.

12. Dovolateľ, ako je zjavné z obsahu jeho dovolania, namieta nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom jednak v otázke rozhodujúceho okamihu pre ocenenie členského podielu v bytovom družstve v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva a tiež v otázke spôsobu určenia hodnoty členského podielu. V prvom prípade prípustnosť dovolania odôvodnil rozdielnou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. c) C. s. p.) a v súvislosti s druhou otázkou odklonom odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) C. s. p.).

13. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

14. Pokiaľ ide o dovolateľom nastolenú otázku relevantného času pre ocenenie členského podielu, dovolací súd konštatuje, že dovolateľ uplatnil prípustný dovolací dôvod, ktorý zároveň vymedzil v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p., že nastolenú otázku treba nepochybne považovať za právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a že ide o právnu otázku, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolací súd dospel preto k záveru, že vo vzťahu k tejto otázke sú splnené všetky podmienky dovolacieho konania a že dovolanie je prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p.

15. Vec prejednávajúci senát 6C sa naďalej s právnym názorom vyjadreným v skorších rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 110/2011, sp. zn. 7 MCdo 1/2011, sp. zn. 2 Cdo 8/2007, sp. zn. 3 Cdo 343/2014, podľa záverov ktorých v prípade členského podielu manželov v bytovom družstve treba v rámci vyporiadania BSM vychádzať z cien v čase vyporiadania, nestotožňuje. Nemá žiaden dôvod na právnom názore, ktorý bol ním už vyslovený v tomto konaní v zrušujúcom uznesení sp. zn. 6 MCdo 18/2011, ani po podaní dovolania žalovaným, nič meniť. Vo vzťahu k tejto právnej otázke v celom rozsahu odkazuje na dôvody uvedené v bode 3/ tohto rozhodnutia. Znova zdôrazňuje, že všeobecnú zásadu, podľa ktorej oceňovanie v rámci vyporiadania BSM vychádza z cien zodpovedajúcich stavu v čase vyporiadania, treba uplatniť tam, kde až právoplatnosťou konštitutívneho rozsudku o vyporiadaní BSM, dochádza k „plnému“ nadobudnutiu vlastníckeho práva k veci jedným z rozvedených manželov. Pokiaľ však členský podiel v bytovom družstve, ktorý je predmetom vyporiadania BSM, už pripadol na

základe rozhodnutia súdu (platne uzavretej dohody) iba jednému z manželov ako výlučnému členovi družstva (v danej veci žalobkyni), okamihom právoplatnosti rozhodnutia vychádzajúc z ustanovenia § 705 ods. 2 in fine Občianskeho zákonníka (podľa OZ účinného do 31.12.1991 § 177 ods. 2 in fine), sa konštituuje výlučné členstvo jedného z manželov v bytovom družstve, čím zároveň dochádza k definitívnemu zániku členstva v družstve druhému z manželov. Od tohto okamihu je výlučný člen družstva touto majetkovou hodnotou oprávnený plne disponovať. V tom treba vidieť podstatný rozdiel oproti veciam (či už hnutelným, nehnuteľným, bytom, či nebytovým priestorom), ktoré sú po zániku BSM do jeho vyporiadania, z hľadiska obsahu právneho vzťahu k nim, v režime analogickom bezpodielovému spoluvlastníctvu manželov (sú povinní až do jeho vyporiadania nakladať s nimi v súlade s § 145 OZ). Dovolací súd naďalej preto trvá na právnom názore, podľa ktorého na rozdiel od vecí, treba hodnotu členského podielu v bytovom družstve v rámci vyporiadania BSM zisťovať v čase zániku spoločného nájmu družstevného bytu a spoločného členstva rozvedených manželov v družstve a nie v čase vyporiadania BSM.

16. So zreteľom na vyššie uvedené je zrejmé, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, pokiaľ ide o otázku relevantného času pre ocenenie členského podielu v bytovom družstve v rámci vyporiadania BSM, nespočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Vo vzťahu k tejto dovolateľom nastolenej právnej otázke, dovolanie nie je preto dôvodné.

17. Pokiaľ ide o druhú dovolateľom nastolenú otázku, a to, spôsob určenia hodnoty členského podielu, treba uviesť, že aj vo vzťahu k tejto otázke dovolateľ uplatnil prípustný dovolací dôvod, ktorý zároveň vymedzil v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p., že ide o právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a že pokiaľ konajúce súdy vychádzali pri určení hodnoty členského podielu z jeho zostatkovej hodnoty, odklonili sa od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu reprezentovanej judikátom uverejneným v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 40/2002, podľa ktorého pri určovaní hodnoty členského podielu je potrebné vychádzať z jeho obvyklej ceny, t. j. ceny, za ktorú je možné v danom mieste a čase nadobudnúť členské práva a povinnosti k bytu porovnateľnej veľkosti, polohy, vybavenia, veku a pod. Spravidla sa táto všeobecná cena zisťuje porovnaním s už zrealizovanými prevodmi členských podielov v danom čase a mieste, prípadne ju možno určiť aj porovnaním výšky vkladu člena pri nadobúdaní členských práv a povinností v bytovom družstve. Súd prvej inštancie a aj odvolací súd sa odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe napriek tomu, že vo svojich skorších rozhodnutiach vychádzali obidva konajúce súdy z ceny obvyklej (navyše tak urobili bez dôkladného odôvodnenia odklonu, čo je v rozpore s ustanovením § 220 ods. 3, resp. § 393 ods. 3 C. s. p.), a že najvyšší súd sa v svojom skoršom uznesení zaoberal a rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil len pre nesprávne právne posúdenie veci v otázke rozhodujúceho okamihu pre ocenenie členského podielu v bytovom družstve. Najvyšší súd v tomto rozhodnutí v súvislosti so spôsobom určenia hodnoty členského podielu nevyslovil pre súdy záväzný právny názor, že majú vychádzať zo zostatkovej hodnoty členského podielu. Práve naopak uviedol, že „...Pri oceňovaní členského podielu v bytovom družstve v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva treba preto vychádzať zo stavu (stavu družstevného bytu) i obvyklej ceny tohto podielu v dobe zániku spoločného nájmu družstevného bytu a spoločného členstva rozvedených manželov v družstve...“ (viď str. 9 ods. 3, posledná veta). Vec prejednávajúci senát 6C v tomto smere zastáva názor, že aj keď v danom prípade došlo k zániku BSM a aj k zániku spoločného nájmu družstevného bytu a spoločného členstva rozvedených manželov v družstve pred prijatím vyššie označeného judikátu, ak konajúce súdy rozhodovali vo veci samej po jeho prijatí, nemožno právny názor vyplývajúci z tohto judikátu nechať nepovšimnutý, ale treba na jeho závery prihliadnuť. Pri spôsobe určenia hodnoty členského podielu treba zohľadniť aj fakt, že členské práva a povinnosti v bytovom družstve sa už od 1.6.1990 stali legálnym predmetom obchodovania (§ 42 ods. 3 zákona č. 176/1990 Zb. o bytovom, spotrebnom, výrobnom a inom družstevníctve). Určiť hodnotu členského podielu formou jeho zostatkovej hodnoty nie je preto v súlade so zásadou spravodlivého usporiadania vzťahov medzi stranami sporu.

18. Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že ak odvolací súd (rovnako tiež súd prvej inštancie) vychádzal v súvislosti so spôsobom určenia hodnoty členského podielu zo zostatkovej hodnoty

členského podielu, odklonil sa v tejto otázke od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Dovolanie dovolateľa v tejto otázke treba preto podľa § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p. považovať za prípustné a keďže rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, je ním podané dovolanie zároveň aj dôvodné.

19. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky neostalo preto iné, než vyššie uvedený rozsudok odvolacieho súdu a rovnakou vadou postihnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 449 a § 450 C. s. p.). V novom rozhodnutí vo veci rozhodne tento súd aj o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.). V ďalšom konaní je odvolací súd a aj súd prvej inštancie právnym názorom dovolacieho súdu viazaný (§ 455 C. s. p.).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.